

att jag glömmen bort den. Men hellar lilla svarta till
 minnas de ska betet. Jag m. v. d. s. skrifven av en yngre.

Min käraste!

Söndagsafton.

Vi befara
 att yngre
 från satta
 hinder för
 en jättemäst
 i julestäm
 Anden.
 u. o. s.

Jag behöfven ni häpnar öfver att
 ännu skrifver brev, förväl synes det
 också på stilen att hon ligger så
 beskedligt i sin säng och skrifver
 på en bok. Tack för de kära raderna
 från pappa min och Fastika,
 det var, som pappa skref, det käraste
 som ung mor kunde få höra, att
 mor mor är litet raskare. Gud låte
 det få gå framåt igen om det så är
 Hans goda behag. Jag förstår nog
 att Toni ej nu vill resa bort, jag
 skulle inte heller nämnas taga hen
 ne bort, jag vet nog huru bort det
 är om också bara en är borta. Vi slå
 oss nog ut. Från L. är här om nätterna
 ännu en vecka d. v. s. till 15de dygnet.
 Jag sover sål. lugnt mina nätter
 och är så frisk och stark som en gro-
 bian. Lilla mamseff förtjenar också beröm

